

Lovtidende A

2013

Udgivet den 27. august 2013

20. august 2013.

Nr. 1027.

Bekendtgørelse af lov om frikommuner m.v.

Herved bekendtgøres lov nr. 550 af 18. juni 2012 om frikommuner med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 1289 af 19. december 2012, § 14 i lov nr. 1380 af 23. december 2012 og § 1 i lov nr. 648 af 12. juni 2013.

Kapitel 1

Formål og varighed

§ 1. Efter denne lov kan frikommuner, jf. § 2, indtil den 31. december 2015 gennemføre forsøg med det formål at forbedre kvaliteten af den kommunale service over for borgerne, øge det lokale selvstyre, understøtte en bedre ressourceudnyttelse i kommunerne eller øge effektiviteten af den kommunale opgaveløsning.

Stk. 2. Forsøg efter §§ 8 og 9 kan uanset stk. 1 gennemføres frem til den 1. juli 2016.

Kapitel 2

Anvendelsesområde

§ 2. Fredensborg, Fredericia, Gentofte, Gladsaxe, Odense, Odsherred, Vejle, Vesthimmerland og Viborg Kommuner har status som frikommuner.

Stk. 2. Kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, der alene har frikommuner, jf. stk. 1, som deltagere, er omfattet af loven.

Stk. 3. Kommuner, der ikke er frikommuner, jf. stk. 1, kan i samarbejde med en eller flere frikommuner udføre forsøg efter § 29 a.

Generelle bestemmelser

§ 3. Den, der efter en lovbestemmelse er bemyndiget til at fastsætte regler, kan inden for bemyndigelsens grænser fastsætte særlige regler for frikommuner.

§ 4. Den, der efter en lovbestemmelse er bemyndiget til at godkende fravigelser af gældende regler, kan inden for bemyndigelsens grænser godkende særlige fravigelser for frikommuner.

§ 5. Økonomi- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse, evaluering og indberetning af forsøg, der gennemføres i frikommuner efter denne lov og anden lovgivning.

Kapitel 3

Beskæftigelsesministerens område

§ 6. Frikommunerne kan ud over de situationer, der fremgår af § 78 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, give mentorstøtte til personer under 30 år, der er påbegyndt et ordinært uddannelsesforløb på almindelige vilkår.

Stk. 2. Hvis en arbejdsgiver eller uddannelsesinstitution får støtte til at varetage en mentorfunktion, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen normalt forventes at varetage, og mentorstøtten skal være afgørende for, at uddannelsesforløbet gennemføres.

Stk. 3. Støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent. Med henblik på at forbedre en medarbejders mulighed for at varetage mentorfunktionen, kan der bevilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen.

Stk. 4. Ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos personen, der har brug for mentor, fastsættes et timetal for mentorfunktionen i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen. Hvis der ydes støtte til en mentorfunktion for flere personer, kan der fastsættes et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for til den enkelte person.

Stk. 5. Staten refunderer 50 pct. af en frikommunes udgifter til mentorstøtte efter stk. 1-4.

§ 7. Kommunalbestyrelsen i en frikommune kan træffe beslutning om, at § 74 c i lov om aktiv socialpolitik fraviges, således at vurderingen af, om betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt, gennemføres i forbindelse med den løbende opfølgning i det individuelle kontaktforsøg.

Stk. 2. Hvis frikommunen vurderer, at borgeren ikke længere opfylder betingelserne for fleksjob og dermed ikke længere er berettiget til ledighedsydelse, skal kravene i § 74 c, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik være opfyldt, når frikommunen træffer afgørelse om, at borgeren ikke længere er berettiget til fleksjob. Dette gælder dog ikke, hvis frikommunen har vurderet, at borgeren opfylder betingelserne for at modtage førtidspension.

§ 7 a. Kommunalbestyrelsen i en frikommune kan tilrettelægge hyppigheden, formen og indholdet af opfølgningen på integrationskontrakten, som kontanthjælpsmodtagere, der deltager i integrationsprogrammet, efter § 20, stk. 1-4, i integrationsloven skal have.

§ 7 b. Kommunalbestyrelsen i en frikommune kan træffe beslutning om, at § 23 f i integrationsloven fraviges, således at reglerne for kontanthjælpsmodtagere i § 76, stk. 1 og 2, og § 77 om hjælpemidler og §§ 82 og 83 om befordringsgodtgørelse m.v. i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats finder tilsvarende anvendelse for kontanthjælpsmodtagere, som deltager i integrationsprogrammet efter integrationsloven.

§ 7 c. Medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som har bopæl i en frikommune, kan udføre frivilligt, ulønnet arbejde for offentlige, kommunale virksomheder og for frivillige foreninger, organisationer og lign. uden fradrag i deres arbejdsløshedsdagpenge og efterløn, jf. dog stk. 2. Det frivillige arbejde skal foregå i Danmark, og arbejdet skal udføres, uden at medlemmet er underlagt sædvanlige ansættelsesretlige pligter.

Stk. 2. Frivilligt, ulønnet arbejde, der kan udbydes som almindeligt lønarbejde, kan alene udføres uden fradrag i arbejdsløshedsdagpenge og efterløn, hvis arbejdet ikke sædvanligvis udbydes som lønnet arbejde i den offentlige, kommunale virksomhed eller i foreningen, organisationen el.lign. Det samme gælder, hvis arbejdet normalt udbydes som lønnet arbejde i den offentlige, kommunale virksomhed eller i foreninger, organisationer el.lign. af tilsvarende art og størrelse.

Stk. 3. Medlemmer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge og efterløn, og som udfører frivilligt, ulønnet arbejde, jf. stk. 1 og 2, skal skriftligt oplyse arbejdsløshedskassen om arbejdets art og om, hvilken offentlig, kommunal virksomhed eller hvilken organisation, forening el.lign. arbejdet udføres for.

Stk. 4. Hvis arbejdsløshedskassen efter en konkret vurdering finder, at det frivillige, ulønnede arbejde skal medføre fradrag i medlemmets arbejdsløshedsdagpenge eller efterløn, skal fradraget ske på det tidspunkt, hvor arbejdet udføres.

§ 7 d. Kommunalbestyrelsen i en frikommune kan træffe beslutning om, at § 30 i lov om aktiv socialpolitik fraviges, således at der til en gruppe af særligt udsatte kontanthjælpsmodtagere kan ydes en arbejdsdusør på op til 25 kr. pr. time for deltagelse i særlige aktiviteter med beskæftigelsesfremmende formål, uden at arbejdsdusøren medfører fradrag i ansøgerens eller ægtefællens hjælp.

Stk. 2. Det beløb, der kan ses bort fra, kan ikke beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned pr. person.

§ 7 e. Kommunalbestyrelsen i en frikommune kan i forbindelse med ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats af personer, som er omfattet af lovens § 2, nr. 2 og 3, træffe beslutning om at udbetale løntilskud i henhold til lovens § 63, stk. 2, nr. 1-5, hvis ansættelsen sker i en privat virksomhed, der med frikommu-

nen har indgået en aftale om et antal faste pladser til ansættelse af personer med løntilskud.

Stk. 2. Løntilskuddet i henhold til stk. 1 administreres og finansieres fuldt ud af frikommunen.

§ 7 f. Kommunalbestyrelsen i en frikommune kan træffe beslutning om at fravige § 2 i lov om seniorjob således, at personer, der opfylder betingelserne i lovens § 1, kan tilbydes ansættelse i seniorjob i private virksomheder.

Stk. 2. Det er frivilligt for den seniorjobberettigede at tage imod tilbud om et seniorjob i en privat virksomhed.

Stk. 3. Ansætter en privat virksomhed en person i seniorjob, modtager virksomheden tilskuddet efter § 15 i lov om seniorjob. Tilskuddet udbetales til virksomheden af frikommunen.

Stk. 4. Hvis den ansatte i seniorjob flytter til en anden kommune, som ikke har iværksat et sådant forsøg efter stk. 1, har personen ret til at fortsætte ansættelsen i seniorjob i den private virksomhed. Tilskuddet til virksomheden, jf. stk. 3, udbetales af den frikommune, som personen er flyttet fra.

§ 7 g. Kommunalbestyrelsen i en frikommune kan træffe afgørelse om at fravige §§ 19 og 20 i integrationsloven og kapitel 1-3 i bekendtgørelse om udarbejdelse af integrationskontrakt og om integrationsprogrammet efter integrationsloven således, at integrationskontrakten ikke skal udarbejdes som et særskilt dokument, men i stedet kan indeholdes i én fælles plan.

Stk. 2. Det indhold, der efter de fravegne bestemmelser i stk. 1 skal indgå i integrationskontrakten, skal også indgå i den fælles plan. De øvrige bestemmelser om formkrav til integrationskontrakten samt om kontraktens formål og opfølgning m.v. finder fortsat anvendelse.

Stk. 3. Den fælles plan efter stk. 1 administreres og finansieres fuldt ud af frikommunen.

Børne- og undervisningsministerens område

§ 8. Børne- og undervisningsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter bestemmelserne i folkeskolelovens kapitel 4 om de uddannelsesmæssige kvalifikationskrav til at kunne undervise i henholdsvis børnehaveklassen og 1.-10. klasse fraviges.

§ 9. Børne- og undervisningsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune, hvor der ikke er en institution for erhvervsrettet uddannelse med udbud af erhvervsuddannelse, kan indgå en overenskomst med en institution for almen gymnasiale uddannelser beliggende i kommunen, der udbyder uddannelsen til studentereksamen, om, at institutionen varetager 10. -klassens undervisning, jf. folkeskoleloven.

Stk. 2. For 10. -klassens undervisning omfattet af stk. 1 gælder folkeskolelovens § 22, stk. 1, nr. 4 og 7, og stk. 8.

§ 9 a. Børne- og undervisningsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune kan beslutte, at forældrebestyrelsens eller forældrene i den enkelte enheds mulighed for fravalg efter dagtilbudslovens § 16 b, stk. 1 og 2, af et sundt frokostmåltid, jf.

dagtilbudslovens § 16 a, stk. 1, skal foreligge mindst hvert fjerde år og højst hvert andet år.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal forud for forældrebestyrelsens eller forældrene i den enkelte enheds beslutning om fravalg efter dagtilbudslovens § 16 b, stk. 1 og 2, af et sundt frokostmåltid, jf. dagtilbudslovens § 16 a, stk. 1, oplyse forældrene om længden af perioden for forældrenes fravalg.

§ 9 b. Børne- og undervisningsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune kan beslutte, at den pædagogiske læreplan, som alle dagtilbud skal udarbejde efter dagtilbudslovens § 8, stk. 1, skal beskrive mål for børnenes læring inden for temaer, som kommunalbestyrelsen selv fastsætter.

Stk. 2. De kompetenceområder, som indgår i de seks temaer, som fremgår af dagtilbudslovens § 8, stk. 2, skal indeholdes i de temaer, som kommunalbestyrelsen fastsætter efter stk. 1.

Stk. 3. Træffer kommunalbestyrelsen beslutning efter stk. 1, skal lederen af dagtilbuddet i forbindelse med evalueringen af den pædagogiske læreplan dokumentere, om de valgte pædagogiske metoder og aktiviteter samt børnemiljøet fører til opfyldelse af de opstillede mål inden for de temaer, som kommunalbestyrelsen fastsætter efter stk. 1.

§ 9 c. Børne- og undervisningsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune kan tilbyde forældre med børn i daginstitutioner efter dagtilbudslovens § 19, stk. 2-4, salg af bleer til brug for barnets ophold i daginstitutionen.

Stk. 2. Godkendelsen efter stk. 1 er bl.a. betinget af, at kommunalbestyrelsen i frikommunen redegør for, hvorledes salg af bleer tilrettelægges, så følgende principper overholdes:

- 1) Prisen på bleer skal afspejle de gennemsnitlige langsigtede omkostninger ved at indkøbe og producere bleer samt levere og administrere salg af bleer.
- 2) Konkurrenceforvridende effekter og krydssubsidiering må ikke forekomme.

Stk. 3. De enkelte forældre med børn i en daginstitution beslutter, om de vil købe bleer til brug for barnets ophold i daginstitutionen, jf. stk. 1.

Stk. 4. Forældrenes betaling for bleer som fastsat efter stk. 2 kan enten fastsættes på baggrund af de gennemsnitlige udgifter til bleer pr. barn for børn i samme aldersgruppe, som modtager bleer i daginstitutionen, jf. stk. 3, eller på baggrund af det enkelte barns forbrug af bleer.

§ 9 d. Kommunalbestyrelsen i en frikommune kan træffe beslutning om, at undervisningen på en folkeskole kan gives på engelsk, jf. dog stk. 2, hvis

- 1) undervisningen i alle fag følger folkeskolelovgivningens krav, herunder de faglige mål,
- 2) eleverne undervises på dansk i et sådant omfang, at de kan aflægge de obligatoriske test og afgangsprøver på dansk, og
- 3) lærerne behersker engelsk på mindst linjefagsniveau.

Stk. 2. Der skal undervises på dansk i faget dansk.

Stk. 3. Eleverne på en skole i en frikommune, hvor kommunalbestyrelsen har godkendt forsøg med undervisning på engelsk, skal have mulighed for at vælge folkeskolens almindelige, dansksprogede undervisningstilbud på skolen.

§ 9 e. Børne- og undervisningsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune kan tilbyde forældre med børn i en daginstitution efter dagtilbudslovens § 19, stk. 2-4, køb af kommunalt eller privat arrangeret pasning i daginstitutionens lokaler ud over den åbningstid i den enkelte daginstitution, som følger af frikommunens forsyningsforpligtelse, jf. dagtilbudslovens § 4. Kommunalt eller privat arrangeret pasning efter 1. pkt. kan dagligt maksimalt udgøre 30 minutter før og 30 minutter efter åbningstiden og skal placeres i direkte tilknytning til åbningstiden i den enkelte daginstitution, hvor der etableres pasning efter 1. pkt.

Stk. 2. Kommunalt eller privat arrangeret pasning i daginstitutionens lokaler efter stk. 1 er bortset fra reglerne om tilskud til dagtilbud og forældrenes egenbetaling i dagtilbudslovens kapitel 5 og reglerne om finansiering af administration i dagtilbudslovens § 98, stk. 1, omfattet af de regler, som er gældende for daginstitutioner efter § 19, stk. 2-4, i dagtilbudsloven.

Stk. 3. De enkelte forældre med børn i en daginstitution afholder udgiften til den kommunalt eller privat arrangerede pasning efter stk. 1.

Stk. 4. Godkendelsen efter stk. 1 er bl.a. betinget af, at kommunalbestyrelsen i frikommunen redegør for, hvorledes ordningen tilrettelægges, således at følgende principper overholdes:

- 1) Prisen på tilkøbsydelsen skal afspejle de gennemsnitlige langsigtede omkostninger ved at producere og levere tilkøbsydelsen.
- 2) Konkurrenceforvridende effekter og krydssubsidiering må ikke forekomme.
- 3) Kommunalbestyrelsen må ikke opnå en økonomisk for tjeneste på tilkøbsydelser eller opkræve en lavere pris, end omkostningerne til produktion og levering af tilkøbsydelserne kan begrunde.
- 4) Tilkøbsydelser er ydelser, som ikke må erstatte de ydelser, borgeren ellers ville være berettiget til efter dagtilbudsloven eller anden lovgivning.

Erhvervs- og vækstministerens område

§ 10. Erhvervs- og vækstministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter afsnit II i lov om indhentning af tilbud på visse offentlige og offentligt støttede kontrakter fraviges ved indgåelse af offentlige kontrakter om vareindkøb og kontrakter om tjenesteydelser omfattet af udbudsdirektivets bilag II A.

§ 11. Erhvervs- og vækstministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter beløbsgrænsen i afsnit II i lov om indhentning af tilbud på visse offentlige og offentligt støttede kontrakter for offentlige tjenesteydelseskontrakter omfattet af udbudsdirektivets bilag II B hæves fra 500.000 kr. til den aktuelle tærskelværdi i udbudsdirektivet for denne type kontrakter.

§ 11 a. Erhvervs- og vækstministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune kan tilbyde trådløs internetadgang på udvalgte steder af relevans for turister og andre besøgende i frikommunen.

Stk. 2. Godkendelse efter stk. 1 er bl.a. betinget af, at kommunalbestyrelsen redegør for, hvorledes ordningen tilrettelægges, således at følgende principper overholdes:

- 1) Konkurrenceforvridende effekter skal begrænses.
- 2) Internetadgangen stilles til rådighed gratis eller mod en begrænset brugerbetaling.

§ 11 b. Erhvervs- og vækstministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune gives adgang til at gennemføre erhvervsudviklingsaktiviteter for iværksættere i en afgrænset periode, herunder at stille lokaler gratis til rådighed. Hermed fraviges § 13, stk. 2, 1. pkt., jf. § 9, stk. 4 og 6, i lov om erhvervsfremme om, at kommunernes erhvervsudviklingsaktiviteter ikke må virke konkurrenceforvridende i forhold til det private erhvervsliv.

§ 11 c. Erhvervs- og vækstministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune kan stille krav om, at borgere betaler med betalingsinstrumenter i borgerservice. Hermed fraviges § 56 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, § 8, stk. 2, i lov om Danmarks Nationalbank og § 4, stk. 1, i møntloven om, at betalingsmodtager er forpligtet til at modtage kontant betaling, for så vidt angår modtagelse af kontantbetaling i borgerservice.

Stk. 2. Godkendelse efter stk. 1 er betinget af, at kommunalbestyrelsen i frikommunen stiller alternative betalingsmuligheder til rådighed for borgere, der ikke har adgang til et betalingsinstrument, og at borgerne ikke herved påføres væsentlige meromkostninger.

§ 12. Erhvervs- og vækstministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter en frikommune har tilladelse til at indbyde den tilbudsgiver, som i en foregående udbudsrunde har afgivet det økonomisk mest fordelagtige tilbud eller den laveste pris, når frikommunen gennemfører en begrænset licitation uden forudgående prækvalifikation efter afsnit I i lov om indhentning af tilbud på visse offentlige og offentligt støttede kontrakter.

Justitsministerens område

§ 12 a. Justitsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune kan træffe afgørelser om udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort efter udlændingelovens § 6 til udlændinge, som bor eller har til hensigt at bosætte sig i kommunen. Kommunalbestyrelsen i frikommunen har herefter de beføjelser, som statsforvaltningen har efter udlændingelovens § 44 a, stk. 5 og 10, § 45 a, stk. 1 og 2, § 45 c og § 46 d.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1, 1. pkt., kan påklages til Udlændingestyrelsen. Påklages en afgørelse, inden 7 dage efter at den er meddelt udlændingen, har den pågældende ret til at blive her i landet, indtil klagesagen er afgjort. Udlændinge-

styrelsens afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Klima-, energi- og bygningsministerens område

§ 13. Klima-, energi- og bygningsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter byggearbejder, som ikke er omfattet af byggelovens § 16, stk. 3, kan behandles efter denne bestemmelse. Klima-, energi- og bygningsministeren kan ved godkendelse efter 1. pkt. samtidig godkende, at byggelovens § 16, stk. 5, ikke finder anvendelse.

Stk. 2. Ansøgning om forsøg efter stk. 1 skal indeholde en beskrivelse af de byggearbejder, hvor kommunen vil kræve, at der indsendes dokumentation fra en uvildig part, samt en angivelse af de forhold, der skal dokumenteres.

§ 14. Klima-, energi- og bygningsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter de i medfør af byggelovens § 16 A, 1. pkt., og § 28, stk. 1, fastsatte bestemmelser om henholdsvis ibrugtagningstilladelse m.v. og gebyrer ikke finder anvendelse.

Kulturministerens område

§ 15. Kulturministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune kan undlade at yde lokaletilskud til det frivillige folkeoplysende foreningsarbejde efter folkeoplysningslovens kapitel 5, såfremt kommunalbestyrelsen kan anvise andet egnet lokale til foreningens brug.

Stk. 2. Frivillige folkeoplysende foreninger, der ejer deres lokaler, er ikke omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Kulturministeren kan beslutte at gøre godkendelsen efter stk. 1 betinget af, at de økonomiske vilkår for den folkeoplysende virksomhed i frikommunen ikke forringes.

Stk. 4. Ved frikommuneforsøgets afslutning, jf. § 1, vil foreninger, der inden godkendelsen af frikommuneforsøget, jf. stk. 1, var berettiget til lokaletilskud efter folkeoplysningslovens § 25, stk. 2, have en tilbagegangsret til efter ansøgning herom at modtage lokaletilskud efter denne bestemmelse.

§ 15 a. Kommunalbestyrelsen i en frikommune kan give foreninger inden for den folkeoplysende voksenundervisning dispensation fra folkeoplysningslovens § 8, stk. 3, hvorefter foreninger skal afsætte 10 pct. af det årlige grundtilskud og supplerende grundtilskud til debatskabende aktiviteter.

Miljøministerens område

§ 16. Miljøministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kravet i § 15, stk. 2, nr. 1, jf. § 34, stk. 2, nr. 4, og stk. 3, nr. 2, i lov om planlægning fraviges, således at kommunalbestyrelsen i en frikommune kan træffe afgørelse om at overføre områder i mindre bysamfund til byzone eller sommerhusområde uden lokalplan. Overførslen skal være i overensstemmelse med kommuneplanen.

Stk. 2. Overførsler af områder til byzone eller sommerhusområde som led i arbejder omfattet af § 13, stk. 2, i lov

om planlægning kan ikke gøres til genstand for forsøg efter stk. 1.

Stk. 3. I kystnærhedszonen, jf. § 5 b i lov om planlægning, kan der som led i frikommuneforsøg overføres områder til byzone som nævnt i stk. 1, hvis der er en særlig begrundelse for kystnær lokalisering, jf. § 5 b, stk. 1, nr. 1, i lov om planlægning.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for udlæg af nye områder til sommerhusområde i kystnærhedszonen, jf. § 5 b i lov om planlægning.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen i en frikommune kan først træffe afgørelse som nævnt i stk. 1, når der er forløbet 4 uger, efter at kommunalbestyrelsen har offentliggjort sin beslutning om overførsel af arealer, jf. § 24 i lov om planlægning, samt givet skriftlig orientering herom til de myndigheder, personer og foreninger m.v., der er nævnt i § 25, stk. 1 og 3, og § 26, stk. 1, i lov om planlægning.

§ 17. Miljøministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune kan dispensere fra en lokalplan, jf. § 19 i lov om planlægning, således at dispensationen gælder for ansøgers ejendom og for nærmere bestemte andre ejendomme, der er omfattet af den pågældende lokalplan, uanset at der ikke foreligger ansøgning om dispensation vedrørende disse ejendomme.

Stk. 2. Den frist på 3 år for udnyttelse af en dispensation, der fremgår af § 56 i lov om planlægning, regnes fra datoen for frikommuneforsøgets afslutning.

§ 18. Miljøministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune kan fravige § 13, stk. 1, nr. 1, i lov om planlægning til at tilvejebringe lokalplaner, der fraviger kommuneplanens rammer for lokalplanlægningen, når det vedrører mindre justeringer eller ændringer af underordnet betydning.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 13, stk. 1, nr. 1, i lov om planlægning kan ikke fraviges, for så vidt angår en lokalplans formål og anvendelsesbestemmelser.

§ 19. Miljøministeren og økonomi- og indenrigsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i Viborg Kommune kan fravige størrelsesbegrænsningen af aflastningsområder i § 5 p, stk. 3 og 4, i lov om planlægning, således at afgrænsningen og det maksimale bruttoetageareal til butiksførmål i aflastningsområdet ved Holstebrovej i Viborg Kommune kan udvides.

§ 20. Miljøministeren og økonomi- og indenrigsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i Viborg Kommune kan fravige grænserne for udvalgswarebutikkers bruttoetageareal i § 5 q, stk. 1, i lov om planlægning, således at kommunalbestyrelsen kan fastsætte grænser for butiksstørrelser for udvalgswarebutikker, som overstiger 2.000 m² i bymidter, bydelscentre og aflastningsområder.

§ 21. Godkendelse af frikommuneforsøg efter §§ 19 og 20 er betinget af, at kommunalbestyrelsen i Viborg Kommune udarbejder en redegørelse med en samlet konkret forsøgsbeskrivelse for anvendelsen af §§ 19 og 20. Redegørelsen skal

bl.a. indeholde en vurdering af konsekvenserne for detailhandelen i bymidten, oplandsbyer og nabokommuner. Redegørelsen skal inden miljøministerens og økonomi- og indenrigsministerens godkendelse undergives en offentlig høring på mindst 8 uger. Kommunalbestyrelsen skal behandle de indkomne høringssvar i et møde.

Stk. 2. Hvis en nabokommune fremkommer med en skriftlig indsigelse mod forsøget eller dele heraf inden udløbet af høringsperioden, skal parterne drøfte sagen med henblik på at opnå enighed. Hvis der ikke er opnået enighed mellem parterne inden for 4 uger efter høringsfristens udløb, kan Viborg Kommune efter behandling af de øvrige høringssvar, jf. stk. 1, 4. pkt., forelægge redegørelsen for miljøministeren og økonomi- og indenrigsministeren. Miljøministeren og økonomi- og indenrigsministeren beslutter herefter, om forsøg kan iværksættes, om en godkendelse forudsætter vilkår for eller ændringer af det konkrete forsøg, eller om forsøget skal afvises.

Stk. 3. Hvis ingen nabokommuner fremkommer med skriftlige indsigelser mod forsøget eller dele heraf inden udløbet af høringsperioden, kan redegørelsen forelægges miljøministeren og økonomi- og indenrigsministeren, når kommunalbestyrelsen har behandlet de indkomne høringssvar, jf. stk. 1, 4. pkt. Miljøministeren og økonomi- og indenrigsministeren beslutter herefter, om forsøg kan iværksættes, om en godkendelse forudsætter vilkår for eller ændringer af det konkrete forsøg, eller om forsøget skal afvises.

§ 22. Lokalplaner og kommuneplantillæg, der har som formål at udmønte frikommuneforsøg i Viborg Kommune efter §§ 19 og 20, gennemføres efter de almindelige regler om planers tilvejebringelse og vedtagelse i lov om planlægning. Lokalplaner og kommuneplantillæg omfattet af 1. pkt. må ikke regulere andre forhold end dem, der er nødvendige for at realisere de forsøg, der er omfattet af den pågældende forsøgsgodkendelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelserne i nabokommunerne til Viborg Kommune kan dog ikke hindre et lokalplanforslags gennemførelse, jf. §§ 28 og 29 b i lov om planlægning.

Stk. 3. Lokalplaner med tilhørende kommuneplantillæg, der er gennemført efter stk. 1, bortfalder, hvis de ikke er udnyttet senest 1 år efter frikommuneforsøgets afslutning. Er planerne alene udnyttet delvis, bortfalder de dele, der ikke er udnyttet.

§ 23. Miljøministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune ved mindre ændringer af en lokalplan kan fravige kravet om mindst 8 ugers frist for indsigelser mod lokalplanforslag i § 24, stk. 3, i lov om planlægning.

Stk. 2. Ændringer af lokalplaner, der er omfattet af § 13, stk. 2, i lov om planlægning, kan ikke gøres til genstand for forsøg efter stk. 1.

Stk. 3. Lokalplanforslaget, der vedtages som led i forsøg efter stk. 1, skal være i overensstemmelse med kommuneplanen.

Stk. 4. Lokalplaner, der kun kan gennemføres efter en miljøvurdering i henhold til lov om miljøvurdering af planer

og programmer, kan ikke gøres til genstand for forsøg efter stk. 1.

§ 23 a. Miljøministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune kan undlade at træffe afgørelse om dispensation fra § 3 i naturbeskyttelsesloven, jf. § 65, stk. 3, i naturbeskyttelsesloven, når frikommunen udarbejder en pleje- og udviklingsplan vedrørende et af frikommunen ejet naturområde, der er omfattet af § 3 i naturbeskyttelsesloven.

Stk. 2. Miljøministeren kan ved godkendelsen af et frikommuneforsøg efter stk. 1 stille krav til tilblivelsen og indholdet af pleje- og udviklingsplanerne.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke naturområder, der er beliggende inden for et internationalt naturbeskyttelsesområde.

§ 24. Miljøministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune kan fravige kravet i § 13, stk. 2, i lov om planlægning om udarbejdelse af lokalplan ved nærmere bestemte byggearbejder m.v., når det vedrører enkeltejendomme i byzone, og i stedet træffe afgørelse som nævnt i stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren kan godkende, at de i stk. 1 nævnte projekter behandles efter reglerne om landzonetilladelse i § 35 i lov om planlægning og får samme retsvirkning, som landzonetilladelser har i landzone.

Stk. 3. En tilladelse efter stk. 2 bortfalder, hvis den ikke er udnyttet, inden 3 år efter at den er meddelt, eller ikke har været udnyttet i 3 på hinanden følgende år.

Stk. 4. Afgørelser efter denne bestemmelse kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet efter reglerne i kapitel 14 i lov om planlægning.

§ 24 a. Miljøministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter områder, der i forsøgsperioden bliver omfattet af en endeligt vedtaget lokalplan, ikke efterfølgende kan blive omfattet af forbuddet i § 17, stk. 1, i lov om naturbeskyttelse mod placering af bebyggelse, campingvogne og lign. inden for en afstand af 300 m fra skove.

Stk. 2. Det skal fremgå af lokalplanen, hvis det i stk. 1 nævnte forbud ikke skal gælde for det pågældende område.

§ 24 b. Miljøministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter opførelse af garager, carporte, udhuse, drivhuse og lignende mindre bygninger på i alt op til 25 m² på arealer, der er omfattet af § 17, stk. 1, i lov om naturbeskyttelse, kan ske uden kommunalbestyrelsens tilladelse efter § 65, stk. 2, i lov om naturbeskyttelse, når de pågældende bygninger opføres i tilknytning til eksisterende bebyggelse og ikke medfører opførelse af en ny bolig.

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris område

§ 24 c. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunen efter regler fastsat i medfør af § 10, stk. 3, i lov om drift af landbrugsjorder kan foretage bekæmpelse af kæmpebjørneklo helt eller delvis på ejerens eller brugerens regning.

Ministeren for sundhed og forebyggelses område

§ 25. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan godkende frikommuneforsøg, der i forhold til behandlinger i børnetandplejen, der betragtes som mindre indgribende, fraviger reglerne i § 15 og § 16 i sundhedsloven om informeret samtykke.

Stk. 2. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter § 15 og § 16 i sundhedsloven kan fraviges i forbindelse med forebyggende sundhedsydelse efter sundhedslovens kapitel 36 til børn og unge i den undervisningspligtige alder.

§ 26. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan godkende frikommuneforsøg, der fraviger reglerne i § 141, stk. 5, i sundhedsloven om anonym behandling og rådgivning til alkoholmisbrugere.

§ 26 a. Kommunalbestyrelsen i en frikommune kan stille krav om, at alment praktiserende læger skal videregive oplysninger om henvisninger i henhold til § 140 a, stk. 1, i sundhedsloven om vederlagsfri fysioterapi til frikommunen.

§ 26 b. En frikommune kan indgå et partnerskab på tværs af sektorer og områder inden for samme sektor om et samlet behandlingsforløb for personer med bopæl i frikommunen, som er i størst risiko for at ende på varig forsørgelse eller blive genindlagt flere gange. Frikommunen tilbyder i den forbindelse en samtale til de relevante borgere med henblik på udarbejdelse af en plan for et samlet behandlingsforløb. Samtalen har til formål at understøtte den pågældende frikommunes muligheder for at lave forsøg med nye samarbejdsmodeller med øget fokus på, hvordan tidlig indsats og inddragelse af borgeren kan bidrage til at skabe et mere sammenhængende patientforløb.

Stk. 2. Til brug for en frikommunes fastlæggelse af, hvilke af kommunens borgere der skal tilbydes en samtale om et samlet behandlingsforløb i medfør af stk. 1, videregiver en sundhedsperson de nødvendige oplysninger om borgerens helbredsmæssige forhold, øvrige rent private forhold og andre fortrolige oplysninger til frikommunen. Tilsvarende kan der til brug for det angivne formål inden for den pågældende frikommune i nødvendigt omfang videregives oplysninger af den nævnte karakter. Frikommunen fastsætter kriterier til fastlæggelse af, hvilke typer af oplysninger der betragtes som nødvendige. Der skal indhentes samtykke fra den berørte borger i forbindelse med den i stk. 1 nævnte samtale.

Skatteministerens område

§ 27. Skatteministeren kan godkende frikommuneforsøg, der fraviger § 2, stk. 1, nr. 6, litra a, i registreringsafgiftsloven om fritagelse for registreringsafgift af busser, eventuelt med reduceret sædetal, der anvendes af plejehjem, ældrecentre og lignende institutioner til befordring af egne beboere eller hjemmeboende ældre, der er visiteret til aktiviteter på institutionen for at få vedligeholdt deres fysiske eller psykiske færdigheder.

Social- og integrationsministerens område

§ 27 a. Social- og integrationsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune kan

- 1) fastsætte en fast takststruktur til udmåling af kontant tilskud til borgerstyret personlig assistance efter §§ 95 og 96 i lov om social service,
- 2) stille krav om, at alle foreninger og private virksomheder, som varetager arbejdsgiveransvaret efter §§ 95 og 96 i lov om social service, skal være kommunalt godkendt, og
- 3) bestemme, at tilskuddet efter §§ 95 og 96 i lov om social service skal overføres til en kommunalt godkendt forening eller privat virksomhed, der herefter er arbejdsgiver for hjælperne.

Stk. 2. Godkendelsen af frikommuneforsøg efter stk. 1 er bl.a. betinget af, at kommunalbestyrelsen redegør for, hvorledes forsøgsordningen tilrettelægges, og at det sikres, at borgeren, når arbejdsgiveransvaret varetages af en privat virksomhed eller forening, som minimum har to godkendte leverandører at vælge imellem.

Stk. 3. Godkendelsen efter stk. 1, nr. 2, er desuden betinget af, at private virksomheder eller foreninger, der godkendes som leverandører af borgerstyret personlig assistance, under iagttagelse af ansættelsesretlige regler forpligtes til at ansætte hjælpere, der hidtil har været ansat direkte af borgeren eller af en nærtstående.

§ 27 b. Social- og integrationsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune på baggrund af standardiserede forud fastsatte kriterier kan anvende digital sagsbehandling ved imødekomme af ansøgninger om bevilling af midlertidige ydelser efter § 83 i lov om social service.

Stk. 2. Godkendelsen efter stk. 1 er betinget af, at kommunalbestyrelsen redegør for, hvordan den digitale sagsbehandlingsproces tilrettelægges. Det forudsættes,

- 1) at borgere, som ikke kan eller har meget svært ved at benytte digitale medier til at ansøge om hjælp, får den fornødne hjælp til den digitale selvbetjening eller mulighed for at ansøge ad anden vej, og
- 2) at borgere, der ansøger via det digitale ansøgningsskema, får mulighed for at angive andre behov end de behov, der på forhånd er defineret i ansøgningsskemaet, og at kommunalbestyrelsen følger op på disse borgeres angivelse heraf for at sikre en helhedsorienteret vurdering af borgerens behov, jf. § 5 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 27 c. Social- og integrationsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune som led i at understøtte det rehabiliterende formål med hjælp efter §§ 83 og 86 i lov om social service kan fravige kravet i samme lovs § 89, stk. 1, om, at ansøgeren skriftligt skal oplyses om, hvilken hjælp der er bevilget, samt kravet om, at ansøgeren skal have en ny skriftlig oplysning ved ændringer i hjælpen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I forbindelse med en afgørelse om hjælp efter §§ 83 og 86 i lov om social service skal kommunalbestyrelsen i stedet skriftligt beskrive borgerens konkrete udviklingsmål, og hvordan det sikres, at de opstillede udviklingsmål nås. Løbende tilpasninger i hjælpen, der er nødvendige for at nå borgerens udviklingsmål, kan ske uden fornyet afgørelse. Såfremt udviklingsmålet for borgeren ændrer sig, forudsætter det en ny afgørelse.

Stk. 3. Godkendelsen efter stk. 1 er betinget af, at kommunalbestyrelsen redegør for,

- 1) hvordan borgeren inddrages i fastlæggelsen af egne udviklingsmål,
- 2) hvordan og inden for hvilken tidsramme der følges op på indsatsen og opfyldelsen af de fastsatte udviklingsmål for borgeren, og
- 3) hvordan det sikres, at borgeren ved en eventuel klage over afgørelsen efter stk. 2 kan få de fornødne oplysninger om mål for og indhold og omfang af den hjælp, der er truffet afgørelse om.

§ 27 d. Social- og integrationsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune som et fast årligt tilskud kan tildele støtte til parykker og brystproteser efter § 112 i lov om social service.

Stk. 2. Godkendelsen efter stk. 1 er betinget af, at kommunalbestyrelsen redegør for, hvorledes forsøgsordningen tilrettelægges, herunder hvordan det årlige tilskud beregnes.

§ 27 e. Social- og integrationsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i frikommunen kan træffe afgørelse om, at beboere i botilbud til længerevarende ophold, jf. § 108 i lov om social service, skal fraflytte botilbuddet i tilfælde, hvor

- 1) kommunalbestyrelsen i frikommunen selv har pligt til at yde hjælp til borgeren, jf. § 9, stk. 1 og 7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og
- 2) kommunalbestyrelsen i frikommunen selv er driftsherre for det pågældende botilbud.

Stk. 2. En afgørelse om fraflytning efter stk. 1 forudsætter,

- 1) at beboerens behov for pleje og støtte m.v. efter lov om social service ikke længere varetages mest hensigtsmæssigt i det pågældende botilbud,
- 2) at kommunalbestyrelsen i frikommunen forgæves har forsøgt at motivere borgeren til at flytte til en anden bolig,
- 3) at kommunalbestyrelsen i frikommunen vurderer, at beboeren vil have mere gavn af et andet tilbud, herunder et andet botilbud, jf. §§ 107 og 108 i lov om social service, en almen plejebolig, jf. § 105 i lov om almene boliger m.v., eller et andet lejemål inden for lokalområdet samt anden hjælp og støtte, jf. lov om social service,
- 4) at en anden borger, som kommunalbestyrelsen i frikommunen har pligt til at yde hjælp, jf. § 9, stk. 1 og 7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, står på venteliste til det pågældende botilbud, jf. § 108 i lov om social service,

- 5) at kommunalbestyrelsen i frikommunen anviser beboeren en anden bolig i et andet botilbud, jf. §§ 107 og 108 i lov om social service, en almen plejebolig, jf. § 105 i lov om almene boliger m.v., eller yder støtte til indflytning i et andet lejemål i lokalområdet,
- 6) at den anden bolig, jf. nr. 5, er egnet til beboerens husstand, hvis beboeren ønsker, at en ægtefælle, en samlever eller børn fortsat skal indgå i husstanden,
- 7) at kommunalbestyrelsen i frikommunen tilbyder at afholde beboerens flytteudgifter, herunder udgifter til et eventuelt indskud, depositum og forudbetalt leje i boligen, flytning af møbler og en sådan indretning af boligen, at den svarer til indretningen i det fraflyttede botilbud, og
- 8) at flytningen til anden bolig, jf. nr. 5, ikke medfører øgede boligomkostninger for borgeren i boperioden, og at udlejeren tilbagebetaler indskuddet med fradrag af foretagen modregning efter reglerne i kapitel 9 i lov om leje af almene boliger til kommunalbestyrelsen eller depositum og forudbetalt leje med fradrag af foretagen modregning for lejerens forpligtelser over for udlejer, herunder for eventuelle udgifter til det lejedes kontraktmæssige istandsættelse, til frikommunen, når lejeforholdet om den anviste bolig ophører.

Stk. 3. Social- og integrationsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i frikommunen kan træffe afgørelse om, at ægtefæller eller samlever til afdøde personer skal fraflytte den tidligere fælles bolig i et botilbud, jf. § 108 i lov om social service, som frikommunen er driftsherre for. Afgørelse om fraflytning forudsætter,

- 1) at kommunalbestyrelsen i frikommunen forgæves har forsøgt at motivere den pågældende til at flytte,
- 2) at kommunalbestyrelsen i frikommunen vurderer, at den pågældende ikke har behov for det pågældende botilbud, og
- 3) at kommunalbestyrelsen i frikommunen opfylder betingelserne i stk. 2, nr. 4 og 5, nr. 6, for så vidt angår børn, og nr. 7 og 8.

Stk. 4. Det skal fremgå af beboerens boligdokument, at frikommunen kan træffe afgørelse om fraflytning, jf. stk. 1 og 2. Vilkåret skal i forbindelse med visitationen gøres klart over for borgeren og være fremhævet i boligdokumentet til lige med en beskrivelse af kriterier for, hvilke elementer der indgår i vurderingen af, hvornår beboeren ikke længere har gavn af tilbuddet. Kommunalbestyrelsen i frikommunen skal orientere og inddrage en eventuel værge. Kommunalbestyrelsen i frikommunen skal inddrage og orientere pårørende, hvis beboeren ønsker det.

Stk. 5. Opsigelsesvarslet, jf. stk. 1 og 3, er 6 måneder til den første hverdag i en måned, der ikke er dagen før en helldag.

Stk. 6. Afgørelsen efter stk. 1 og 3 skal indeholde

- 1) begrundelse for, at beboeren ikke længere vurderes at have gavn af botilbuddet,
- 2) oplysning om, at kommunalbestyrelsen i frikommunen senest 3 måneder før opsigelsesperiodens udløb, jf. stk.

5, træffer afgørelse om, hvilken anden bolig borgeren visiteres eller anvises til, jf. stk. 3, nr. 3, og

- 3) oplysninger om beslutninger om den konkrete indsats, som iværksættes, og formålet hermed, jf. § 3, stk. 2, i lov om social service, og om indsatsen i og vilkårene for tilbuddet.

Stk. 7. Afgørelsen efter stk. 1 og 3 kan påklages til det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Klagen har opsættende virkning. Kommunalbestyrelsens genvurdering skal foreligge inden 4 uger fra sagens modtagelse i frikommunen. En ægtefælle, en pårørende, en værge eller en anden repræsentant for den person, som afgørelsen vedrører, jf. stk. 1 og 3, kan klage over frikommunens afgørelse, når den person, som afgørelsen vedrører, ikke selv er i stand til at klage.

§ 28. Social- og integrationsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelserne i frikommunerne kan tilbyde borgere, der er visiteret til sociale ydelser efter § 83, jf. §§ 88-90, i lov om social service, tilkøbsydelser.

Stk. 2. Godkendelsen efter stk. 1 er bl.a. betinget af, at kommunalbestyrelsen i frikommunen redegør for, hvorledes ordningen tilrettelægges, således at følgende principper overholdes:

- 1) Prisen på tilkøbsydelsen skal afspejle de gennemsnitlige langsigtede omkostninger ved at producere og levere tilkøbsydelsen.
- 2) Konkurrenceforvridende effekter og krydssubsidiering må ikke forekomme.
- 3) Kommunalbestyrelsen må ikke opnå en økonomisk fortjeneste på tilkøbsydelser eller opkræve en lavere pris, end omkostningerne til produktion og levering af tilkøbsydelserne kan begrunde.
- 4) Tilkøbsydelser er ydelser, som ikke må erstatte de ydelser, borgeren ellers ville være berettiget til efter serviceloven eller anden lovgivning.

Transportministerens område

§ 28 a. Når en kommunalbestyrelse i en frikommune efter § 59, stk. 1, i lov om private fællesveje bestemmer, at private fællesveje skal være belyste, kan den fravige bestemmelse i § 59, stk. 2 og 3, i lov om private fællesveje og bestemme, at de vedligeholdelsespligtige grundejere selv sørger for, at den påbudte vejbelysning drives og vedligeholdes. Kommunen fastsætter ikke en fordeling af udgifterne mellem grundejerne. Grundejerne afregner levering af elektricitet direkte med forsyningsvirksomheden.

Stk. 2. Hvis der ikke kan opnås enighed blandt de vedligeholdelsespligtige grundejere om de påbudte opgaver efter stk. 1, skal kommunalbestyrelsen varetage opgaven med drift og vedligeholdelse af belysning samt fordele udgifterne hertil efter § 59, stk. 2 og 3, i lov om private fællesveje.

§ 28 b. Transportministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune kan beslutte, at individuel handicapkørsel, jf. § 11 i lov om trafikselskaber, varetages af frikommunen.

Stk. 2. En kommunalbestyrelse, som beslutter at varetage individuel handicapkørsel selv, jf. stk. 1, skal overholde de bestemmelser om individuel handicapkørsel, der er fastsat i lov om trafikselskaber.

Økonomi- og indenrigsministerens område

§ 29. Kommunalbestyrelsen i en frikommune kan anvende elektroniske medier til brug for reklamering for andre, såfremt reklameringen er i overensstemmelse med markedsføringsloven og anden lovgivning. Bestemmelsen i 1. pkt. finder anvendelse, medmindre andet er bestemt i anden lovgivning.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal opkræve markedspris for ydelser omfattet af stk. 1.

§ 29 a. Der kan etableres et fælleskommunalt callcenter, som yder service til personer med bopæl i de kommuner, der deltager i det fælleskommunale callcenter.

Stk. 2. Det fælleskommunale callcenter har til brug for varetagelsen af den i stk. 1 nævnte service adgang til de deltagende kommuners elektroniske dokumenthåndteringssystemer.

Ministeren for by, bolig og landdistrikters område

§ 29 b. Ministeren for by, bolig og landdistrikter kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune efter aftale med almene boligorganisationer kan tilvejebringe lokaler til botilbud efter § 107 i lov om social service i eksisterende afdelinger med familieboliger uden at opfylde kravet i § 163, stk. 2, i lov om almene boliger m.v. om at udskille de nævnte lokaler som en selvstændig afdeling.

Stk. 2. Lokalerne nævnt i stk. 1 lejes af frikommunen efter reglerne i erhvervslejeloven. Uanset 1. pkt. skal lejen dog mindst svare til balancelejen med tillæg af den ydelsesstøtte, der ville være ydet, hvis lokalerne var udlejet som almene boliger.

Stk. 3. Lejeforholdet ophører senest ved udløbet af forsøgsperioden. Inden udløbet af forsøgsperioden aftaler kommunalbestyrelsen og udlejereren, om beboeren skal have ret til at blive boende som lejer enten på almindelige vilkår, jf. lov om leje af almene boliger, eller efter reglerne om udslusningsboliger i § 63 i lov om almene boliger m.v., jf. § 4, stk. 3, i lov om leje af almene boliger. Hvis der ikke opnås enighed mellem frikommunen og udlejereren, skal beboeren flytte, og frikommunen skal tilbyde beboeren et andet botilbud.

§ 29 c. Kommunalbestyrelsen i en frikommune kan træffe afgørelse om, at en lejer af en almen plejebolig ikke har behov for at bo i den pågældende bolig. Kommunalbestyrelsen kan træffe en sådan afgørelse, når kommunalbestyrelsen efter en konkret vurdering har fastslået, at

- 1) lejerens behov for pleje og støtte ikke længere varetages mest hensigtsmæssigt i den pågældende bolig,
- 2) en efterlevende ægtefælle eller en efterlevende samlever ikke har behov for en plejebolig eller
- 3) en efterlevende ægtefælle eller en efterlevende samlever, som har behov for en plejebolig, bor i en bolig, der er egnet til to personer.

Stk. 2. Kun lejere, som kommunalbestyrelsen i frikommunen selv har pligt til at yde hjælp, jf. § 9, stk. 1 og 7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, er omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Klageadgangen i § 58 c i lov om almene boliger m.v. finder tilsvarende anvendelse på afgørelser efter stk. 1. Kommunalbestyrelsens genvurdering af sagen, jf. § 66 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal foreligge inden 4 uger fra sagens modtagelse i frikommunen.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan på grundlag af en afgørelse efter stk. 1 opsiges en lejeaftale om en kommunalt ejt almen plejebolig. Kommunalbestyrelsen kan endvidere på samme grundlag stille krav om, at en almen boligorganisation, en selvejende almen ældreboliginstitution og en region opsiges en lejeaftale om en almen plejebolig beliggende i en frikommune. Kommunalbestyrelsen sender kopi af kravet til lejeren.

Stk. 5. Opsigelsesvarslet ved opsigelse efter stk. 4 er mindst 6 måneder til den første hverdag i en måned, der ikke er dagen før en helligdag.

Stk. 6. Opsigelse efter stk. 4 kan kun ske, når kommunalbestyrelsen samtidig anviser lejeren en anden og passende bolig i lokalområdet. Boligen må ikke have højere lejeniveau end den opsagte bolig. Opsigelse på grundlag af en afgørelse efter stk. 1, nr. 3, kan alene ske i tilfælde, hvor der i den pågældende frikommune er et aktuelt behov for den pågældende boligtype til frikommunens egne borgere, hvor lejeren anvises en plejebolig i samme boligafdeling, og hvor lejeren ikke har behov for de eventuelle særlige hjælpemidler og redskaber, som er installeret i boligen. Kommunalbestyrelsen skal samtidig med opsigelsen efter stk. 4 tilbyde at dække lejerens rimelige og dokumenterede flytteudgifter og at betale forskellen mellem beboerindskuddet eller depositummet og den forudbetalte leje i den anviste bolig og det indskud, der tilbagebetales lejeren i forbindelse med fraflytningen af den opsagte bolig. Når lejeforholdet vedrørende den anviste bolig ophører, tilbagebetaler udlejereren indskuddet med fradrag af foretagen modregning efter reglerne i kapitel 9 i lov om leje af almene boliger eller depositummet og den forudbetalte leje med fradrag af foretagen modregning for lejerens forpligtelser over for udlejereren, herunder eventuelle udgifter til det lejedes kontraktmæssige istandsættelse, til kommunalbestyrelsen. Der skal dog højst ske tilbagebetaling af et beløb, der svarer til det beløb, som kommunalbestyrelsen betalte ved indflytningen. Kommunalbestyrelsen skal endvidere tilbyde at betale lejerens udgifter til indretning af den anviste bolig.

Stk. 7. Lejeforholdet er kun omfattet af opsigelsesretten efter stk. 4, hvis det fremgår af lejeaftalen, at opsigelse kan ske efter denne bestemmelse.

§ 29 d. Ministeren for by, bolig og landdistrikter kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune ved brug af digitale løsninger kan meddele ejere af ejendomme ændringer i ejendommens registrering i Bygnings- og Boligregistret (BBR).

Stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at ejeren ikke må forventes at kunne modtage den digitalt fremsendte meddelelse, skal kommunalbestyrelsen sikre, at ejeren kan modtage meddelelsen på anden måde end ved brug af digital kommunikation efter stk. 1.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Ministeren for ligestilling og kirkes område

§ 29 e. Kommunalbestyrelsen i en frikommune kan træffe beslutning om at undlade at udarbejde ligestillingsredegørelser til ministeren for ligestilling og kirke, jf. § 5 a i lov om ligestilling af kvinder og mænd, i 2013 og 2015.

Stk. 2. En kommunalbestyrelse, der undlader at udarbejde ligestillingsredegørelser i medfør af stk. 1, skal indsende frikommunens egne eventuelle redegørelser m.v. om ligestilling til ministeren for ligestilling og kirke til orientering.

Tværgående forsøg

§ 29 f. Vedkommende minister og økonomi- og indenrigsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune kan indføre obligatorisk digital selvbetjening på de serviceområder inden for den pågældende ministers område, som frikommunen udvælger.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen i en frikommune kan fastsætte, at ansøgninger, meddelelser, anmeldelser, indberetninger m.v. på serviceområder godkendt efter stk. 1 skal indgives til kommunalbestyrelsen ved anvendelse af den digitale løsning, som frikommunen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger, meddelelser, anmeldelser, indberetninger m.v., der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af kommunalbestyrelsen, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Hvis kommunalbestyrelsen i en frikommune finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende den digitale selvbetjeningsløsning, skal kommunalbestyrelsen tilbyde, at ansøgningen, meddelelsen, anmeldelsen, indberetningen m.v. kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 2. Kommunalbestyrelsen bestemmer, hvordan en ansøgning, meddelelse, anmeldelse, indberetning m.v. omfattet af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen i en frikommune kan helt ekstraordinært ud over i de i stk. 3 nævnte tilfælde undlade at afvise en ansøgning, meddelelse, anmeldelse, indberetning m.v., der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare økonomiske fordele for frikommunen ved at modtage ansøgningen, meddelelsen, anmeldelsen, indberetningen m.v. på anden måde end digitalt.

Stk. 5. En digital ansøgning, meddelelse, anmeldelse, indberetning m.v. anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for frikommunen.

§ 29 g. Kommunalbestyrelsen i en frikommune kan træffe afgørelse om, at en person, hvis sygedagpenge ophører i

medfør af §§ 24 eller 25 i sygedagpengeloven eller efter §§ 27 eller 29 i sygedagpengeloven, er berettiget til en kommunal ydelse fra frikommunen i tilfælde, hvor der på grund af alvorlig sygdom er usikkerhed om den pågældendes mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter de nærmere betingelser for, hvornår ydelsen kan udbetales. Bevillingen af ydelsen efter stk. 1 administreres og finansieres fuldt ud af frikommunen.

Stk. 3. Udbetalingen af ydelsen udelukker ikke, at personen kan anses for at være omfattet af § 2, nr. 10, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter denne bestemmelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 29 h. Kommunalbestyrelsen i en frikommune kan træffe afgørelse om, at frikommunen i forbindelse med en uddannelsesaftale i henhold til lov om erhvervsuddannelser i særlige tilfælde kan yde tilskud til lønnen under praktik.

Stk. 2. Det er en betingelse for et tilskud efter stk. 1, at personen, som ansættes i henhold til uddannelsesaftalen,

- 1) har gennemført et eller flere grundforløb i henhold til lov om erhvervsuddannelser,
- 2) på grund af særlige forhold har brug for særlig hjælp til at få en elevplads,
- 3) har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på mere end 6 måneder efter afsluttet grundforløb,
- 4) ikke har indgået en uddannelsesaftale i henhold til lov om erhvervsuddannelser og
- 5) er under 25 år ved indgåelsen af uddannelsesaftalen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen fastsætter de nærmere betingelser for, hvornår tilskuddet efter stk. 1 kan bevilges. Bevillingen af tilskuddet efter stk. 1 administreres og finansieres fuldt ud af frikommunen.

Stk. 4. Tilskuddet i henhold til stk. 1 kan højst udgøre et beløb svarende til arbejdsgiverens samlede lønudgifter i forbindelse med elevens ansættelse.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter denne bestemmelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 29 i. Kommunalbestyrelsen i en frikommune kan træffe afgørelse om, at selvstændige iværksættere, som har bopæl i frikommunen og efter den 1. juli 2013 får tildelt cvr-nummer for at drive egen selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, kan tilbydes at deltage i et særligt iværksætterforløb af op til 12 ugers varighed. Bevillingen af et iværksætterforløb efter 1. pkt. administreres og finansieres fuldt ud af frikommunen.

Stk. 2. Det er en betingelse for etablering af et iværksætterforløb, at forløbet tilrettelægges individuelt. Kommunalbestyrelsen fastsætter de nærmere betingelser for, hvornår iværksætterforløbene efter stk. 1 kan bevilges.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter denne bestemmelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 4

Ikrafttræden, varighed m.v.

§ 30. Loven træder i kraft den 1. juli 2012.

Stk. 2. Forsøg efter denne lov skal være iværksat senest den 31. december 2013.

Kapitel 5

Ændring i lov om planlægning

(Udeladt)

Lov nr. 1289 af 19. december 2012 om ændring af lov om frikommuner og lov om naturbeskyttelse (Etablering af yderligere forsøgsmuligheder for frikommunerne) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 2-3. (Udeladt)

Lov nr. 1380 af 23. december 2012 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om social pension og forskellige andre love (Reform af førtidspension og fleksjob, herunder indførelse af ressourceforløb, rehabiliteringsteam, fleksløntilskud m.v.), hvis §

14 ophæver § 7, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 21

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013, jf. dog stk. 2-6 og 8.

Stk. 2-8. (Udeladt)

Lov nr. 648 af 12. juni 2013 om ændring af lov om frikommuner (Yderligere forsøgsmuligheder for frikommunerne), indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2013.

Stk. 2. Forsøg efter § 9 d, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 8, kan uanset § 1 i lov om frikommuner have virkning til den 1. juli 2016.

Stk. 3. § 27 e, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 14, finder alene anvendelse for borgere, der visiteres til et længerevarende botilbud, jf. § 108 i lov om social service, og deres ægtefæller, samleverer eller børn efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. § 29 c, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 15, finder alene anvendelse på lejeaftaler, som indgås efter lovens ikrafttræden.

Økonomi- og Indenrigsministeriet, den 20. august 2013

P.M.V.

NIELS JØRGEN MAU

/ Søren H. Thomsen